

Η Νόρα Λουκίδου «ξανασυναντά» τους μαθητές της

Πηγή: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ **Σελ.:** 81,87 **Ημερομηνία έκδοσης:** 03-05-2026
Αρθρογράφος: **Επιφάνεια** 719.24 cm² **Κυκλοφορία:** 32170
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΙΜΑ
ΑΥΡΙΟ ΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ ΛΟΥΚΙΔΟΥ

ΣΕΛ. 29

Η Νόρα Λουκίδου «ξανασυναντά» τους μαθητές της

Μουσικοί της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και διακεκριμένοι σολίστ συναντιούνται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, τη Δευτέρα 4 Μαΐου στις 20.00, σε ένα βαθιά συναισθηματικό αφιέρωμα στη θεσσαλονικιά πιανίστρια **Νόρα Λουκίδου** που έφυγε από τη ζωή πριν από δύο χρόνια. Κορυφαία μουσικός της ΚΟΘ, καλλιτέχνης με εντυπωσιακό εύρος ρεπερτορίου και με σημαντικό παιδαγωγικό έργο, η Λουκίδου σφράγισε με την παρουσία της τη μουσική ζωή της πόλης της και διαμόρφωσε γενιές pianistών στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, του οποίου υπήρξε διευθύντρια. Στην αφιερωμένη στη μνήμη της βραδιά θα ακουστούν έργα *Måler, Romyer* και *Kláras Σούμαν, Ρ. Στράους, Ραχμάννοφ, Αρνό Μπαμπασζανιάν, Γιώργου Ουμή*, θα μιλήσουν καλλιτέχνες που συνεργάστηκαν μαζί της και θα προβληθεί οπτιάνο υλικό από την καριέρα της.

Απαιτητική αλλά δίκαιη

Μαθήτριά της Λουκίδου και διάδοχός της στη θέση της πρώτης πιανίστριας της ΚΟΘ, η **Μαριλένα Λιακοπούλου** που επιμελείται την εκδήλωση και συμμετέχει σε αυτήν θυμάται τη δασκάλα της με τρυφερότητα κάνοντας λόγο για «*μία προσωπικότητα που σε διαμόρφωνε όχι μόνο ως μουσικό αλλά και ως άνθρωπο. Δεν είναι τυχαίο ότι υπήρξε πρώτη πιανίστα της ορχήστρας. Η βαθιά της σχέση με τη συμφωνική μουσική διαπερνούσε και τη διδασκαλία της. Στο μάθημα δεν βλέπαμε το πιάνο ως ένα "μοναχικό" όργανο, αλλά ως ολοκληρωμένη ορχήστρα. Μας μάθαινε να ακούμε εσωτερικά: "εδώ είναι οι βιόλες, εδώ απαντά το φλάουτο, εδώ μπαίνει το τσέλο". Δημιουργούσαμε μια πλαστική εικόνα στο μυαλό μας και προσπαθούσαμε να την αποδώσουμε στο πιάνο. Αυτό έδινε στο παίξιμό μας βάθος, πολυχρωμία, χρώμα. Ήταν ίσως το πιο πολύτιμο μάθημα που πήραμε από εκείνη». Δασκάλα αυστηρή και απαιτητική, «*επέμενε στις ασκήσεις, στην πειθαρχία της τεχνικής. Ήθελε να μας εξοπλίσει έτσι ώστε να μη μας σταματά τίποτα. Η τεχνική για εκείνη δεν ήταν αυτοσκοπός: ήταν το εργαλείο για να εκφραστεί η μουσική χωρίς εμπόδια. Ναι, ήταν απαιτητική γιατί έτσι έπρεπε. Δεν συγχωρούσε την προχειρότητα, την αδιαφορία, το "δεν διάβασα". Ήθελε σοβαρότι-**

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης τιμά αύριο τη μνήμη της διακεκριμένης πιανίστριας και παιδαγωγού

Του Κοσμά Βίδου

τα και συνέπεια. Αν όμως υπήρχε πραγματικός λόγος, έδειχνε μεγάλη κατανόηση».

«Η μουσική ήταν η οικογένειά της»

Η Λουκίδου ανήκε σε μια γενιά που είχε μια οξεδόν ρομαντική αφοσίωση στη μουσική, που δεν την ενδιέφερε πρωτίστως η καριέρα αλλά η ίδια η τέχνη. «*Ήταν άνθρωποι που έκπαισαν πράγματα από το μηδέν*» σχολιάζει η Μαριλένα Λιακοπούλου: «*Και στη Θεσσαλονίκη, η ορχήστρα μας δημιουργήθηκε από το πάθος αυτών των μουσικών. Η ίδια μου είχε εκμυστηρευτεί ότι είχε την ευκαιρία να μείνει στο εξωτερικό. Όμως επέστρεψε στην Ελλάδα για οικογενειακούς λόγους. Δεν το έλεγε ποτέ με παράπονο, αλλά καταλαβαίνατε τι σήμαινε αυτή η επιλογή. Θα μπορούσε να έχει μια διεθνή πορεία, καθώς ήταν μουσικός με τεράστιες δυνατότητες – ίσως και μπροστά από την εποχή της. Συνεργάστηκε με σπουδαίους μαέστρους, ερμήνευσε σύγχρονα έργα, πολλές φορές σε πρώτες εκτελέσεις, ήταν από*

τις λίγες Ελληνίδες πιανίστριες με τέτοια προβολή εκείνη την περίοδο. *Επέλεξε όμως να αφιερώσει τη ζωή της στη μουσική εδώ, στη Θεσσαλονίκη. Δούλεψε ακούραστα, δεν έκανε δική της οικογένεια – η μουσική ήταν η οικογένειά της. Και εμείς, οι μαθητές της, υπήρξαμε με έναν τρόπο η συνέχεια της ζωής της. Σήμερα δεν τιμούμε μόνο μια σπουδαία πιανίστα, αλλά έναν άνθρωπο που μετέτρεψε τη μουσική σε τρόπο ύπαρξης».*

Το μεγάλο ταξίδι μιας ηχογράφησης

Κόρη του θεσσαλονικιού δημοσιογράφου Γιάννη Μυλαράκη, ιστορικού στελέχους της εφημερίδας «Θεσσαλονίκη», η βιολονίστρια της ΚΟΘ **Πόπη Μυλαράκη** θα μιλήσει στην εκδήλωση για μία ενδιαφέρουσα ιστορία την οποία μοιράζεται και μαζί μας: «*Όταν ο πατέρας μου πήγε στην Αμερική με μια υποτροφία, πήρε μαζί του μια ηχογράφηση που είχε κάνει η Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος (πρόδρομος της ΚΟΘ) το 1969, υπό τον Σόλωνια Μικαλίδη και με σολίστ τη Λουκίδου. Τι μετέγραψε σε δίσκο 33 στροφών με σόχο, όπως γράφει ο ίδιος, να διαδώσει και να μεταφέρει τον ήχο της, έναν ήχο που οι άνθρωποι της εποχής είχαν οραματιστεί για τη Θεσσαλονίκη. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του επισκέφθηκε 27 πολιτείες και παρέδωσε τον δίσκο στον κεντρικό ραδιοσταθμό καθεμιάς. Έτσι, η μουσική της Θεσσαλονίκης ταξίδεψε και ακούστηκε σε όλες τις ΗΠΑ. Ήταν κάτι που το ένιωθε ως χρέος – να στηρίξει την ορχήστρα αλλά και τη Λουκίδου». Ο ήχος από εκείνη τη συναυλία, όπως και άλλα ντοκουμέντα για την πορεία της ορχήστρας, βρίσκονται στο αρχείο του Γιάννη Μυλαράκη, το οποίο η οικογένειά του έχει παραχωρήσει στην ΚΟΘ ώστε να αξιοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.*

«*Ο πατέρας μου ανήκε σε μια γενιά ανθρώπων με όραμα και μεράκι, που έκαναν πράγματα χωρίς να σκέφτονται το προσωπικό όφελος, πέλελαν απλώς να στηρίξουν αυτό που αγαπούσαν*» λέει η Πόπη Μυλαράκη. Στην ίδια γενιά ανήκε η Νόρα Λουκίδου. Η τέχνη της, όπως τη διέσωσε ο Μυλαράκης στην πολύτιμη αυτή ηχογράφηση, έρχεται τώρα από το παρελθόν για να ενωθεί συμβολικά με την τέχνη των μαθητών και ομότεχνών της που θα παίξουν στη μνήμη της. Η μουσική, στην ανέπαυ συνέχειά της, πάντα βρίσκει τρόπους να γεφυρώνει τον χρόνο – να ενώνει φωνές, πρόσωπα και εποχές που φαινομενικά χάθηκαν.

INFO

Η εκδήλωση πραγματοποιείται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου που συνδιοργανώνουν η ΚΟΘ και το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, με την υποστήριξη του υπουργείου Πολιτισμού. Συμμετέχουν οι μουσικοί: Σιρανούς Τσαλικιάς (σοπράνο), Γιούλης Παπαδόπουλος (πιάνο), Εύη Δελφινόπουλου (βιολί), Γιώργος Πετρόπουλος (βιολί), Αλεξάνδρα Βόλτση (βιόλα), Απόστολος Χανδράκης (βιολοντσέλο), Μιρτώ Ταλακούδη (βιολοντσέλο), Μαριλένα Λιακοπούλου (πιάνο) και Ειρήνη Γαβρηλίδου (πιάνο).

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΡΧΕΙΟ ΓΙΑΝΝΗ ΜΥΛΑΡΑΚΗ

Κορυφαία μουσικός της ΚΟΘ, καλλιτέχνης με εντυπωσιακό εύρος ρεπερτορίου και με σημαντικό παιδαγωγικό έργο, η Νόρα Λουκίδου σφράγισε με την παρουσία της τη μουσική ζωή της πόλης της και διαμόρφωσε γενιές pianistών στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, του οποίου υπήρξε διευθύντρια